

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. prosince 2018 odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] bytem [REDAKCE], adresa pro doručování [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody, a

Okresního státního zastupitelství v Jihlavě

proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 12.9.2018, č.j. 5T 43/2015-523, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného i st. zástupce zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9.11.2016, č.j. 5T 43/2015-372, byl obžalovaný uznán vinným pokusem přečinu sexuálního nátlaku podle § 21 odst. 1 k § 186 odst. 2 tr. zákoníku a zločinem vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4,5 roku, pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu mu byla uložena povinnost zaplatit poškozené [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 50.000 Kč.

2. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 28.2.2017, č.j. 4 To 34/2017-422, bylo odvolání obžalovaného proti shora citovanému rozsudku zamítnuto.

3. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 11.10.2017, č.j. 3 Tdo 915/2017-44, bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28.2.2017, sp. zn. 4 To 34/2017, v části, již bylo zamítnuto odvolání obžalovaného proti výroku o vině ohledně skutku pod bodem 2 v rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9.11.2016, sp. zn. 5T 43/2015 a proti výroku o trestu a rozsudek Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9.11.2016, sp. zn. 5T 43/2015, ve výroku o vině ohledně skutku popsaného pod bodem 2 a v celém výroku o trestu. Současně byla zrušena i všechna další rozhodnutí, na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Věc byla přikázána Okresnímu soudu v Jihlavě, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

4. Z odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu bylo zjištěno, že ve vztahu ke skutku uvedenému v bodě 1 výroku odsuzujícího rozsudku, pokud se týká přečinu sexuálního nátlaku, tuto část dovolání směřující proti právnímu posouzení skutku popsanému pod bodem 1 výroku odsuzujícího rozsudku, dovolací soud odmítl jako zjevně neopodstatněnou. Okresnímu soudu v Jihlavě přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl pouze ohledně skutku pod bodem 2 a ohledně celého výroku o trestu.

5. Napadeným rozsudkem soud I. stupně rozhodl tak, že podle § 226 písm. a) tr. řádu obžalovaného zprostil obžaloby pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že

dne 19.2.2015 v době kolem 15.45 hod. na čerpací stanici [REDAKCE] na silnici č. [REDAKCE] v Jihlavě, v části [REDAKCE] přistoupil k [REDAKCE], narozenému dne [REDAKCE] a důrazně se jej dotázal „co to mělo znamenat, co to jeho rodiče říkají za sračky“ a požadoval po něm, aby on i jeho rodiče [REDAKCE] a [REDAKCE] změnili svědecké výpovědi podané v trestním řízení vedeném pro skutek v jiném trestním řízení, jinak, že rodinu [REDAKCE] očerní zveřejněním citlivých rodinných informací, a to například, že sestra [REDAKCE] [REDAKCE] měla mít pohlavní styk před dosažením věku patnácti let nebo že jí její matka [REDAKCE] [REDAKCE] na letní dovolené v roce 2014 nalévala alkohol ještě před dosažením věku osmnácti let.

Takto rozhodl soud I. stupně s tím, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

6. Vzhledem ke shora učiněnému zprošťujícímu výroku ohledně zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, znovu soud I. stupně rozhodoval pouze o uložení trestu za pokus přečinu sexuálního nátlaku podle § 21 odst. 1 k § 186 odst. 2 tr. zákoníku, kterým byl obžalovaný pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9.11.2016, č.j. 5T 43/2015-372. Obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro výkon trestu ho zařadil do věznice s ostrahou dle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

7. Proti rozsudku včas podali odvolání obžalovaný a st. zástupce.

8. Obžalovaný napadá rozsudek soudu I. stupně ve výroku o uloženém trestu, který pokládá za nepřiměřený. Soudu I. stupně vytýká, že nedostatečně zohlednil veškeré skutečnosti, vyplývající ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který byl vypracován znalkyněmi PhDr. blankou Spískovou a MUDr. Zuzanou Švehlákovou. Dle tohoto znaleckého posudku vznikla újma na psychickém stavu a duševním stavu poškozené, avšak následky na zdraví poškozené byly pouze kratšího, nikoliv trvalého charakteru a v době zpracování znaleckého posudku tyto následky, až na ojedinělé příznaky, zcela zanikly. Následky na zdraví poškozené nemohou odůvodnit uložení tak přísného trestu, jaký mu byl uložen. Dále vytýká soudu I. stupně, že při rozhodování o druhu a výměře trestu nezohlednil skutečnost, že se dopustil pouze pokusu přečinu sexuálního nátlaku, tedy tento přečin nedokonal. Tato skutečnost jednoznačně odůvodňuje uložení mírnějšího trestu. Soud I. stupně však řádně nezohlednil ani okolnosti, za kterých došlo ke spáchání trestné činnosti. Poškozená svým jednáním v průběhu večera, byť se to mohlo stát nechtěně, vyslala signál, který si obžalovaný vysvětlil nesprávně tak, že je možné pokusit se o sexuální kontakt s ní. I když nelze zpochybnit, že se dopustil spáchání uvedeného skutku ve zkušební době podmíněného odsouzení za jinou trestnou činnost, je potřeba zohlednit, že se v tomto případě jedná pouze o přečin a od té doby se obžalovaný nedopustil žádné jiné trestné činnosti, žije řádným způsobem života. Jednalo se o ojedinělý exces v chování obžalovaného, který se následně již neopakoval. Obžalovaný má za to, že povaha a závažnost trestné činnosti neodůvodňuje uložení tak přísného trestu jaký mu byl uložen napadeným rozsudkem Zároveň dle jeho názoru nejsou okolnosti bránící podmíněnému odložení výkonu trestu podle § 81 a násl. tr. zákoníku.

S ohledem na uvedené obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud zrušil výrok o trestu, který mu byl uložen napadeným rozsudkem a sám rozhodl tak, že mu uloží trest odnětí svobody, jehož konkrétní výměru nechá na úvaze soudu, avšak jehož výkon nebude spjat s jeho přímým výkonem, ale bude podmíněně odložen na přiměřenou delší zkušební dobu za případného vyslovení dohledu a uložení přiměřených omezení a povinnosti dle § 85 tr. zákoníku.

9. St. zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu, který pokládá za nepřiměřeně mírný, neodpovídající zákonným hlediskům a okolnostem případu. Přestože soud konstatuje absenci polehčujících okolností a existenci přitěžujících okolností, zvolil trest těsně nad 1/3 zákonné trestní sazby. S ohledem na velmi závažné následky trestného činu u poškozené, u níž se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, má za to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

závažnost způsobeného následku by se měla výrazněji odrazit ve výši uloženého trestu, který by měl být ukládán při horní hranici trestní sazby. Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a sám rozhodl o uložení trestu odnětí svobody na 3 až 4 roky se zařazením obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

10. K odvolání st. zástupce podal obžalovaný písemné vyjádření, ve kterém uvádí, že podané odvolání st. zástupce pokládá za nedůvodné. Povaha a závažnost trestného činu je dle obžalovaného natolik nízká, že v kombinaci se všemi dalšími hledisky, stanovenými v ustanovení § 39 tr. zákoníku, odůvodňuje uložení mírnějšího trestu, než byl uložen napadeným rozsudkem. V žádném případě však dle obžalovaného nepřichází v úvahu zpřísnění trestu, který mu byl uložen.

11. Z podnětu podaných odvolání přezkoumal odvolací soud podle § 254 odst. 1, 3 tr. řádu napadený rozsudek pouze ve výroku o uložení trestu, když pouze tento výrok byl podanými odvoláními napaden a odvolací soud neshledal, že by vytýkané vady měly podklad v jiném výroku.

12. Obžalovaný byl trestně stíhán pro pokus přečinu sexuálního nátlaku podle § 21 odst. 1 k § 186 odst. 2 tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku. Ohledně viny obžalovaného pokusem přečinu sexuálního nátlaku podle § 21 odst. 1 k § 186 odst. 2 tr. zákoníku bylo pravomocně rozhodnuto jak rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9.11.2016, sp. zn. 5T 43/2015, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 28.2.2017, sp. zn. 4 To 34/2017. Pokud se týká zločinu vydírání, byl napadeným rozsudkem obžalovaný zproštěn obžaloby.

13. O trestu za pokus přečinu sexuálního nátlaku podle § 21 odst. 1 k § 186 odst. 2 tr. zákoníku rozhodl soud I. stupně napadeným rozsudkem. Při úvaze o jeho druhu a výši přihlížel ke všem skutečnostem, které jsou z hlediska ukládání trestu rozhodné. St. zástupce namítá, že uložený trest je třeba pokládat za nepřiměřeně mírný a navrhuje uložení trestu odnětí svobody při horní hranici zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 3-4 roky. Rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9.11.2016 byl obžalovanému ukládán úhrnný trest odnětí svobody ze dva trestné činy v zákonné trestní sazbě v § 175 odst. 2 tr. zákoníku, tj. od 2 do 8 roků. Trest mu byl uložen ještě v první polovině této zákonné sazby v trvání 4,5 roku. Napadeným rozsudkem rozhodoval soud I. stupně o uložení trestu pouze za trestný čin dle § 186 odst. 2 tr. zákoníku v zákonné trestní sazbě od 6 měsíců do 4 roků. Nelze se proto ztotožnit s námitkami st. zástupce o nepřiměřené mírnosti uloženého trestu s tím, že trest měl být uložen při horní hranici zákonné trestní sazby na dobu 4 roků. Na druhé straně však odvolací soud nepřisvědčil ani námitkám podaného odvolání obžalovaného, který pokládá uložený trest za nepřiměřeně přísný. Trest byl uložen v 1/3 zákonné trestní sazby s odůvodněním, že u obžalovaného neshledal soud I. stupně žádné polehčující okolnosti, ale naopak bylo poukázáno na osobu obžalovaného a závažné následky trestného činu u poškozené. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán, naposledy rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 11.11.2013. Byť se jednalo o trestnou činnost jiného charakteru (§ 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku) a obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu, tato zkušební doba byla stanovena v trvání 4 roků. Ani takto uložený trest nesplnil svůj účel, neboť předmětné trestné činnosti se dopustil obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení. Soudu I. stupně tedy nelze vytknout, že vzhledem k těmto důkazům neshledal splnění podmínek požadovaných pro úvahu o podmíněném odkladu výkonu uloženého trestu. Zařazení pro výkon trestu do věznice s ostrahou bylo učiněno v souladu s příslušným ustanovením trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová

14. Vzhledem ke shora uvedeným důvodům byla obě podaná odvolání zamítnuta podle § 256 tr. řádu jako nedůvodná.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno, 18. prosince 2018

JUDr. Světlana Bartošová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Brázdová